

Joseph Delteil:

Petero čutov

Roman.

17

Vojna je zdaj postala neizogibna. Američani so se jeli pripravljati v velikem slogu. Zgradili so železniške proge s štirimi tiri in aluminijastimi tračnicami. V pristane so usidrali dve ekstra-moderni oklopnjači, opremljeni s 480 mm topovi. Ustanovili so 45 bolnic, 272 električnih ambulanc, 3.460 postaj za prvo pomoč. Preuredili so nekdanja skladišča »Hungeoord Linie« v magacine z živili. Živeža so zbrali za več let, municije za cela stoletja. Z uradnim dekretom so imenovali službenega zgodopisca. V tromsojskem arzenalu so zaplenili 15 baterij 72-mm topov, 14 baterij 7 mm, trinajst 74, dvanajst 75, enajst 76, deset 77, itd. itd. . . . Izropali so kraljevski muzej in pobrali iz njega vse katapulte, ščite in kopja. In začelo se je obleganje Bele hiše.

Američani so izkopali štiri vrste strelskih jarkov in jih opremili z metali min, z avtomatičnimi puškami in z možmi. Čete Kitajcev in Grkov, ki so jih nabrali med nevtralnimi tolpami, so neumorno pripravljale jarke in kopale rove.

Iz Bele hiše so Senegalci opazovali skozi ključavnice te priprave in se krohotali na vse grlo.

Ko je bilo vse urejeno, so yankeeji napadli. Bilo je v jutru, kipečem in šumečem od kukavic, muh in smol. Solnce si je nadelo jamežovo toaleta. V dalji, ob jasni obali morja, so se lososi in tjujni igrali slepe miši na Republikanskih sipinah. Boga mi, divni izgledi!

Napad je bil kratek in triumfalen. Odpora ni bilo nobenega. Senegalci so bili izpraznili Belo hišo že dvanajst ur poprej.

Hura! V zboru so Američani zakričali hura. Udrli so v laboratorij. Doktorja Elie-Elieja so Senegalci odvedli seboj. Eleonora pa je ležala na tleh, povezana, v ustih zamašek, rdeče nabrekliga

lica, vsa zgrbljena, težko sopeča posredi mikrob. Razvezali so ji noge in roke. Yankeejski guvernerji so se hiteli opravičevati. Pri nesli so ji parfema na krožniku, stekleničico etra in juhe s sočivjem. Yankeeji so si očarani nateknili roževinaste lornjone, da so laže sledili njenemu požiranju . . .

In že je počel govoriti sodnik Johnnes ter je predlagal zanjo častni naslov »meščanke Newyorka«. Mladenci iz Los Angelesa so se natišem obvezali, da bodo svoje prvorojence krstili na njeno ime. Neki notar je namignil, da ji bo še za živega zapustil svoje premoženje. Dojilje so se obračale nanjo za svet glede dojenja. Neki prezbiterianec je v molitvi sklepal roke k njej.

V tem je pripomnila Eleonora, da je treba misliti najprej na zasledovanje Senegalcev. Takoj so se vsi s komolci pridružili temu mnenju. Eleonora je bila na mestu imenovana za maršalko sveta. Hočeš nočeš je splezala na konja belca in stopila yankeejem na čelo. V megli mitraljez in topov so odrzeli iz mesta. Galopirali so ves dan po polju, v mahovju, po peščenih planjavah. Polagoma se je v polarnem zraku, v medvedji atmosferi Eleonora navzela tiste divje brezumnosti, tistega živalskega heroizma, ki bdi brez prestanka v globini mož in žena, pa naj so doma kjerkoli.

Eleonora, Eleonora! Končno je vendar napočila ura, ko te smem popisati po mili volji od vrha do tal. Pokončno sedi na severnjakem konju, brez ostrog in uzde, v operetnem kostumu z jahaškim plaščem, v roki revolverček, lase obrite od piša izstrelkov in vzklakaš in poješ v smrekovo šumo: lepa si Eleonora, Eleonora ti zlata, lepa od ušes pa do nog, lepa od nosa, sličnega polu, tja do ekvatorja okoli trebuha, divne so tvoje deviške grudi in gole noge v čevljih iz zajčevine.

Proti večeru so dohiteli Senegalce na robu gozda. Presenečeni črnci so razdrli šotore, prevrnili posode z rižem in zagnali svoj bojni krik. In njihove žene v predpasnikih so zatulile ž njimi v mrak.

Spopad je bil bajen, kakor če udari lončen lonec v železnega. Senegalci so se umaknili v gozd. Tam so bili doma. Bitka je izpremenila svoje lice. Začela je borba moža proti možu. Izza sneherne smreke so sikali udarci. In naenkrat so črni ludiči pobegnili v zajčjo jaso sredi gozda . . . Yankeeji so prodirali previdno, počasi, si brisali ranjena mesta in si točno notirali v beženju zavzeto ozemlje, pokrito s komašami, oklepi, opremo, kiji, prepečencem, čepicami, vrečami, puškami, kartami v merilu 1:100 milijonov, vojaškimi knjigami, dudami, granatami in pismi. Senegalci so bili skoraj nagi.

Yankeejski aeroplani so preletavali svod in metali na belo, kožce pošne dopisnice z besedami: Pogum! Zmagaja je naša!

Črna telesa so se na tleh spojila v trikot, v vzporednice, v četverokote, v rombe in stvorila celo zamorsko geometrijo. Otroci so bili med njimi kot vejice in pomišljaji.

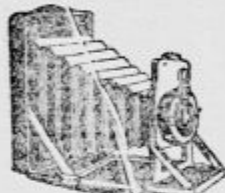
Eleonora je pobila nekaj tucatov Bambarov in zdaj se je lotila lepega, velikega črnca Nigra. Postavil se ji je po robu z reko okorno gracioznostjo kokor stara opica. Njegovo izumikajoče se telo je bilo kot kubistična slika. Roki sta bili dve vijugi in glavškatla, natrpna z zlobo. Naenkrat ga je zadel udarec z mečem in zrušil se je na tla. Bil je mrtev.

Tedaj je Eleonoro prišla neizmerna otožnost, tista vseobšarotožnost, ki se vedno pojavi po prelestni zakonski noči. Stopila je s konja in se sklonila na truplo. (Bitka se je oddaljevala in izginjala v šumi . . .) Eleonora je sedla k črnemu; bil je lep, cilen, črnični mišic, rožnatih pljuč, polnih ustnic; v svoji nečloveški lepoti se je zdel še lepši . . . Eleonora se je začutila črnsko!

Zensko v vsej svoji veličastnosti in močnatosti. Prevzelo jo je čudno ugodje. Vzela je iz nedrij škatico ličila in . . . In počasi si je jela tu pod krvavimi smrekami, pred črno nočjo in belimi lica in vrat.

Potem se je sklonila k Senegalcu in ga poljubila na usta . . .

PERUTZ, KODAK, AGFA, HAUFF.

posode in filme, dalje
Wimosa, Satrap, Kodak
društva, vse foto-
trebne in fotografirane
rate Ermenan, Contesa, Keda
Görte, je od 100 Din napre
ima stalno v zalogi
društva: Anton Kanc sineve
Ljubljana, Židovska ulica št. 1
Zahtevajte cenik!

Modni salon za damske klobuke

E. Djukanovič

Sv. Petra cesta 27, poleg hotela Tratinik

Popravila — Prekrojenje 333a

Cene najnižje. Cene najnižje.

Pri „Solncu“

K. Widmayer,

Pogacarjev trg (za vodo).

Perilo, manufaktura, opreme za neveste
in novore enčke, ablahi (peče). Vseko
vrstne pletenine na deselo in na drobno.

ANT. KRISPER

izde'ovanje čevliev, velika zaloga
pletenine, drobnega in galante-
rijskega blaga. Eksport kranjskih
izdelkov: krtač, zobotrebcev itd.

4002a

POZOR!

Interesanti

POZOR!

Nova jedi nica se prodaja

kier mi ni mogoče razstaviti v Vzorčni Velesejem, moderne in
solidno izdelane jedilne opreme, zato si jo izvolite ogledati na
4663a domu rad tega je tudi cena zelo ugodna.

AVGUST ČERNE, Zg. Šiška 122, splošno mizarstvo.

Igralci harmonik, pozor!

Udeležencem velesejma sporočam ker mi ni
možno udeležiti se ga, da dobavljam PRVO-
VRSTNE HARMONIKE, katere v kakovosti
prav nič ne zaostajajo za inozemskimi za ceno,
n. pr. dvoglasne, trovrsne, glasovi iz aluminija
Din 1900—, večkrat glašene primeroma dražje.
Priporoča se

4717-a

Fran Lajovic st., Litija.

IVAN LAH

trgovec

IVANKA LAH roj. GAŠPARIC

hčerka zidarskega mojstra

poročena

Sv. Lenart, dne 16. avgusta 1925.

Čevlji in perilo

(moško in damsko), nogavice

dežniki itd. v veliki

izbiri po selidnih

cenah pri

JAKOB LAH,

MARIBOR,

Glavni trg 2 328a III

Hmeljarji!

VINKO VABIČ

imejitelj veletrgovine s hmeljem v Žalecu Vam **naznanjam**, da razni priložnostni prekupčevalci v hmeljar-
skem okolišu, ki se redno ne bavijo s to kupčijo, skušajo dobiti hmelj od Vas **pod lažnjivo pretvezo**,
da kupujejo hmelj za mojo tvrdko. Z vzorci letajo potem po trgu Žalec in ponujajo to blago na vse
strani. V mnogih slučajih se je zgodilo, da potem, če cena pade, blaga ne prevzamejo, ne plačajo, ampak
ga pustijo Vam — na podu! Take slučaje že sami poznate!

Pozor torej!

Pooblaščen nakupovalci za mojo tvrdko so le naslednji:

gospod **Ivan Virant**, trgovec, Žalec,

„ **Josip Aubrecht**, upravitelj, Žalec,

„ **Ivan in Franc Vodlak**, posestnika, Zg. Gorče pri Braslovčah,

„ **Ljudevit Košir**, trg. in posestnik, Prekopa pri Vranskem,

„ **Jožef Kočever**, Zgornja Ložnica,

„ **Ivan Kramar**, gostilničar, Liboje.

Imenovani gospodje se lahko izkažejo s pooblastilom in tiskanimi nakupnimi knjigami naše tvrdke.

Opozorjam!

Pazno zasledujem one, ki hočejo na zgoraj navedeni način škodovati dobremu glasu moje
tvrdke. — Več slučajev že poznam! Brezobzirno bodem nastopil ravno pot v zaščito svoje
tvrdke in pa da krivce zadenejo vse posledice.

4659-a